

Sürgünün Bedeni

Feminist bedenler, mekânlar, siyaset

Feminist Asylum Editörler Kolektifi

ÖZET

Feminist Asylum ikinci sayısı için editör notları

ANAHTAR KELİMELER

Beyaz üstünlükçülüğü, akademik ırkçılık, bedenleri denetlemek, sürgündeki kadınlar, sınır ihlalleri, Gülden Özcan

New articles in this journal are licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 United States License.

This journal is published by [Pitt Open Library Publishing](https://pittopenlibrarypublishing.com/).

SÜRGÜNÜN BEDENİ

Feminist Asylum: A Journal of Critical Interventions'ın ikinci sayısını da neşeyle ve hüznle yayınlıyoruz: Neşe hep yanımızda; dergi yayın sürecimizi kolektif çabıyla işletmeye devam ediyoruz. Sevgili Gülden Özcan'ı kaybettiğimiz 11 Mayıs 2022 tarihinden bu yana bir yıl geçmiş olmasıyla bu sayımızda hüznün bizimle. Bir önceki sayının editörlerden notlar kısmında da belirttiğimiz gibi uzun süreli bir düşün parçası olan bu dergiyi yayınlamaya başlamış olmak ve ikinci sayıyla devam edebilmekten buruk bir heyecan duyuyoruz. Dr. Gülden Özcan (Kanada) dergimizin kurucularındandı; meme kanseri kaynaklı komplikasyonlar nedeniyle 11 Mayıs 2022 tarihinde aramızdan ayrıldı.

Gülden derginin hazırlık sürecine etkin olarak katıldı; derginin adı ve tarzıyla ilgili beyin fırtınaları aşamasından, dergicilikle ilgili tartışma düzenlemeye, yeni üyeler arayışından politika belgeleri yazmaya ve ilk dört sayımızın temasına karar vermeye kadar her aşamasında etkili oldu. Gülden Kürt feminist bir akademik ve aktivistti; bugün dört yaşına yaklaşmakta olan Ekim'in annesiydi. Yeryüzündeki yaşamı çok kısa olsa da çok fazla kişinin hayatına dokundu. Akademik, entelektüel uğraşını aktivist dertleriyle ilişkilendirebilen nadir kişilerdendi.

İlk sayıda olduğu gibi bu sayıyı da Gülden için ayrılan özel bir bölümle başlatıyoruz. Gülden'in aktivist biliminsanı profiline bağlı olarak bu bölüm aynı zamanda ikinci sayının temasıyla ilgili bir girizgâh işlevi de görüyor: Sürgünün Bedeni: Feminist Bedenler, Mekânlr, Siyaset. Bu bölümdeki 14 Kasım 2022 Lethbridge Üniversitesi'nde, Kadın Akademikler Konuşmacı Serisinin 2022-2023 teması (Üniversite ve Onun Dünyaları; *Universities and Its Worlds*) kapsamında Gülden'i anmak için düzenlenen bir panelden: Gülden Özcan'ın Anısına: Aktivist ve Entelektüel İzler—Simten Coşar'ın bilgisayarla bağlantılı sorunların boşluğuna düşüp henüz erişilemeyen metni dışında paneldeki konuşmaların hepsini bu sayıda yayınlıyoruz; konuşmacılara cömert paylaşımları için teşekkür ederiz. Dr. Coşar'ın metni boşluktan kurtarılabildiği takdirde onu da sayfaya ekleyeceğiz. Bütün konuşmaları hem İngilizce hem Türkçe yayınlıyoruz. Şafak Altan, Simten Coşar ve Nihan Kuzu konuşmaları çevirdiler. Metinler Gülden'in sosyal adalet bağlantılı eleştirel sosyoloji çalışmalarında örneklenen toplumsal sorumlulukla çalışan biliminsanı pratiklerine hitap ediyor. Feminist bilgiyi, farklı sürgün ve iltica biçimlerine karşılık gelen mekânsal, zamansal ve bedensel deneyimlere gömülü bir süreklilik olarak gösteriyorlar. İlk sayıda olduğu gibi bu sayıda da kaybimizle halleşmek ve Gülden'in bilimsel, akademik, entelektüel diğer alanlardaki katkılarının yanı sıra bu derginin tüm düzeylerdeki işlerine yaptığı önemli katkıları kayda geçmek için yazıyoruz.

Özel Bölümü takiben, bilgi üretiminin gündelik siyasetinde beyaz üstünlükçüğünü sorunsallaştıran iki orijinal feminist metinle devam ediyoruz. Dr. Özcan'ın, ırkçılık, sömürgeci ekstraktivizm, polislik arasındaki ilişkisellik üzerine toparlayıcı okuması Makaleler bölümündeki ilk yazı. *Racism in South Alberta and anti-racist activism for change (Güney Alberta'da -İrkçilik ve değişim için ırkçılık-karşıtı direniş)* adlı kitabın editörleri Dr. Caroline Hodes ve Glenda Tibe Bonifacio'ya ve AU Press'e Özcan'ın derlemede bir kitap bölümü olarak yer alan bu çalışmasını bizlerle karşılıksız olarak paylaştıkları için teşekkür ederiz. Gülden'in yazısını bu sayıdaki ikinci makale, Caroline Hodes'un, Kuzey Amerika'daki akademik kurumlarda beyaz üstünlükçülüğü, sömürgecilik, sağlamlık ve kadın düşmanlığı arasındaki içiçe geçmiş baskı örüntüleri üzerine oto-etnografik okumasını içeriyor. Dr. Hodes akademik aktivist/aktivist akademik kimliğiyle akademik ağlarda beyaz üstünlükçülikle karşılaşmalarını daha geniş bir spektruma oturtuyor; feminist bilgi üretimini ırkçılık, sağlamlık ve beyaz eril üstünlükçü iddialar karşısındaki bir siyasal direniş tarzı olarak işaretliyor. Dr. Hodes'un bu çalışmasının feminist oto-etnografik, dışlayıcı, eril, baskın bilgi üretim biçimlerine örnek bir müdahale olduğu fikrindeyiz. Simten Coşar, Dr. Özcan ve Dr. Hodes'un metinlerini Türkçe'ye çevirdi. Öte yandan, çevirinin hiçbir

zaman salt çevirmenin ürünü olmadığını unutmamak gerek: Editörler kolektifimiz çevirileri okudu, yeniden-okudu—ve dolayısıyla, yeniden-yazdı.

İkinci sayımız nesir, şiir ve görsel biçimde sahadan gelen seslerle zenginleşiyor. Elif Akgün Ateş Kürt feminist olarak sürgün günlerini anlatıyor. Umut Güneş sürgün yollarına dair güçlü anlatısını bizimle paylaşıyor. Bu, farklı etnik kimliklerle, farklı toplumsal arka planlardan gelen, farklı diller konuşan kadınların sürgün yollarındaki tecrübesine ve birbirleriyle iletişimine dayanıyor. Güneş'in anlatısı nesir formunu şiir anlarıyla birleştiriyor. Didem Yıldırım, yorum yazısında sürgünde kadın bedenlerin farklı biçimlerde duruşuna bakıyor; şiiriyle sürgünlük hallerinin sınırsızlığına işaret ediyor. Her iki çalışmada fotoğrafları bakışını görselleştiriyor. İkinci sayımız Elif Miral Oktay'ın İzmir'den bir fotoğrafıyla kapanıyor. Fotoğraf, Leyla Bektaş Ata'nın yürüttüğü, Raoul Wallenberg Enstitüsü'nün desteğiyle gerçekleştirilen *Gecekondulu kadınların kent hakkı: Kentlilik, katılım, deneyim* (2019) başlıklı proje dosyasından. Sürgünün, alt sınıftan kadınların kent mekânlarıyla güvencesiz ilişkilerine kadar uzanışına göz kırpmıyor. Bu nedenle, fotoğrafa *Sınır İhlalinde Kadınlar* diye sesleniyoruz.

İkinci sayımızı, yeniden doğuşun, dirilişin ve coşkunun sembolü olarak farklılıklara, geçişken ve akışkan kimliklere kucak açan Bahara merhaba niyetiyle paylaşıyoruz. Bu mevsimin, bilgi üretiminde ilticayı ve sığınacak alanı yayınlamamızda yaşatmaya ve yaygın, baskın bilgi üretim süreçlerinden dışlanan ya da marjinalere sıkıştırılan özneler alan sağlamaya dönük feminist iddialarımızla ve taleplerimizle tam anlamıyla uyum içerisinde olduğunu düşünüyoruz. Böylelikle, sınırları ihlal etmeye, aşmaya ve manipüle etmeye ve nihayetinde bozmaya dönük cüret edebildiğimize inanıyoruz. Tecrübeden çıkan bilgiyi hiçbir zaman statikleştirilemeyen, farklı kimliklere dönük kılacak şekilde tercüme etmeyi umuyoruz.

Ruth Behar'ın *Translated woman: Crossing the border with Esperanza's story'sinde (Tercüme kadın: Sınırı Esperanza'nın öyküsüyle geçmek* (2003, 299-300) işaret ettiği, farklı kadınların biyografilerinden keşiştiği, karşılaştığı muğlak alana adım atmayı umuyoruz: 'Feminist etnografi uğraşının bir bölümünün kadınların yaşamlarının sınırlar boyu titizlikle mesafelenen bir çeviriyle [aktarılmaması] sorgulamak olması gerektiğini düşünüyorum. Bu antropolojide standart uygulama olagelmıştır. Susan Sontag, Lévi-Strauss üzerine yazısında çok önceden tespiti yapar: "Antropolog, erkek olarak, kendi ruhunu korumakla uğraşır." Antroplog, kadın olarak ruhunu bir kenara bırakabilir. Benim açımdan, benden daha az avantajlı bir başka kadınla birlikte "kültürü yazmakla" iştiğal eden bir Kadın professor olarak benim için dostumun (*comadre*) tercüme dilini yazıya dökmeme izin veren disipline gömülüşüme meydan okumamın kritik önemde olduğu fikrindeyim. Bana göre, en azından bunu da yapmazsam nihayetinde hiçbir anlamı olmayan vahiyler aktaran konuşan bir yıla dönüştürüm.'

KAYNAKÇA

Behar, R. (2003). *Translated woman: Crossing the border with Esperanza's story*. Boston: Beacon Press

Feminist Asylum Editörler Kolektifi

Feminist Asylum: A Journal of Critical Interventions